

INHOUD

Woord vooraf v

Inleiding vii

תורה		TORA	
בראשית	3	Beresjiet – Genesis	
שמות	109	Sjemot – Exodus	
ויקרא	197	Wajikra – Leviticus	
במדבר	261	Bemidbar – Numeri	
דברים	349	Devariem – Deuteronomium	
נביאים ראשונים		NEVIEM RISJONIEM VROEGE PROFETEN	
יהושע	431	Jehosjoea – Jozua	
שופטים	485	Sjoftiem – Rechters	
שמואל א	539	1 Sjmoëel – 1 Samuel	
שמואל ב	607	2 Sjmoëel – 2 Samuel	
מלכים א	667	1 Melachiem – 1 Koningen	
מלכים ב	734	2 Melachiem – 2 Koningen	
נביאים אחרונים		NEVIEM ACHARONIEM LATE PROFETEN	
ישעיה	801	Jesjaja – Jesaja	
ירמיה	915	Jirmeja – Jeremia	
יחזקאל	1040	Jechezkeel – Ezechiël	
הושע	1143	Hosjea – Hosea	
יואל	1159	Joël – Joël	
עמוס	1166	Amos	
עבדיה	1178	Ovadja – Obadja	

יונה	1180	Jona
מיכה	1184	Micha
נחום	1194	Nachoem – Nahum
חבקוק	1199	Chavakoek – Habakuk
צפניה	1204	Tsefanja – Sefanja
חגי	1209	Chagai – Haggai
זכריה	1213	Zecharja – Zacharia
מלאכי	1230	Malachi – Maleachi

KETOEVIEM
GESCHRIFTEN

כתובים

תהלים	1239	Tehiliem – Psalmen
משלי	1416	Misjlee – Spreuken
איוב	1481	Iov – Job
שיר השירים	1548	Sjier Hasjiriem – Hooglied
רות	1561	Roet – Ruth
איכה	1568	Echa – Klaagliederen
קהלת	1580	Kohelet – Prediker
אסתר	1597	Ester
דניאל	1614	Danieel – Daniël
עזרא	1646	Ezra
נחמיה	1668	Nechemja – Nehemia
דברי הימים א	1699	1 Divree Hajamiem – 1 Kronieken
דברי הימים ב	1759	2 Divree Hajamiem – 2 Kronieken

Verantwoording bij De Nieuwe Bijbelvertaling I

De schrijfwijze van namen III

Woordenlijst bij de vertaling VII

Lijst van anders genummerde verzen IX

Overzicht voorlezingen Tora en haftarat XI

De 'hogere accenten' (טעם עליון) voor de Tien Uitspraken XXII

Overzicht van medewerkers en betrokkenen XXIV

Tora

תורה

Beresjiet – Genesis

Sjemot – Exodus

Wajikra – Leviticus

Bemidbar – Numeri

Devariem – Deuteronomium

בראשית

שמות

ויקרא

במדבר

דברים

In het begin schiep God de hemel en de aarde.¹ ² De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.³

³ God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. ⁴ God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵ het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

⁶ God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' ⁷ En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. ⁸ Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

⁹ God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. ¹⁰ Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.

¹¹ God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het.

¹² De aarde bracht jong groen voort: allerlei zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was. ¹³ Het werd avond en het werd morgen. De derde dag.

¹⁴ God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren,

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: ² וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: ³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אֹר וַיְהִי־אֹר: ⁴ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ⁵ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קֶרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: ⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: ⁸ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: ¹⁰ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשְׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: ¹² וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינָהּ וּעֵץ פְּרִי עֵשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בּוֹ לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹³ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: ¹⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם:

1:1-3 In het begin schiep God de hemel en de aarde [...] God zei – Ook mogelijk is de vertaling: 'In het begin toen God de hemel en de aarde schiep [...] zei God'.

1:2 Gods geest zweefde over het water – Gods geest, of: 'Gods adem'. Ook mogelijk is de vertaling: 'een hevige wind joeg het water op'.

¹⁵ en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. ¹⁶ God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. ¹⁷ Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, ¹⁸ om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. ¹⁹ Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

²⁰ God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' ²¹ En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krielt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was. ²² God zegende ze met de woorden: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het water van de zee. En ook de vogels moeten talrijk worden, overal op aarde.' ²³ Het werd avond en het werd morgen. De vijfde dag.

²⁴ God zei: 'De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. ²⁵ God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

²⁶ God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' ²⁷ God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. ²⁸ Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' ²⁹ Ook

¹⁵ וְהָיוּ לְמֵאוֹרוֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר
עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: ¹⁶ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן
לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: ¹⁷ וַיִּתֵּן
אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר
עַל־הָאָרֶץ: ¹⁸ וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ¹⁹ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי: פ

²⁰ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי
רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם: ²¹ וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הַתַּיִמָּנוֹת הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה |
הָרֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם
וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: ²² וַיַּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהַעוֹף
יִרֶב בָּאָרֶץ: ²³ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
חַמִּישִׁי: פ

²⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ וּחִיתוֹ־אָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: ²⁵ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּי
הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת
כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: ²⁶ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם
וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ: ²⁷ וַיַּבְרָא
אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלֵּם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
²⁸ וַיַּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹשׂוּהָ וּרְדּוּ
בְּדַגַּת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיֵּי
הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ: ²⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaad- dragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn.³⁰ Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het.³¹ God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

2 Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid.² Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had.³ God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk.

⁴ Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde. Zo ontstonden ze, zo werden ze geschapen.

In de tijd dat de EEUWIGE God aarde en hemel maakte,⁵ groeide er op de aarde nog geen enkele struik en was er geen enkele plant opgeschoten, want de EEUWIGE God had het nog niet laten regenen op de aarde, en er waren geen mensen om het land te bewerken;⁶ wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevoeide.⁷ Toen maakte de EEUWIGE God de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.

⁸ De EEUWIGE God legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en daarin plaatste hij de mens die hij had gemaakt.⁹ Hij liet uit de aarde allerlei bomen opschieten die er aantrekkelijk uitzagen, met heerlijke vruchten. In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Er ontspringt in Eden een rivier die de tuin bevoeit. Verderop vertakt ze zich in vier grote stromen.¹¹ Een daarvan is

2:5 *geen mensen om het land te bewerken* – In het Hebreeuws is er hier en in het vervolg een woordspel tussen *adam*, 'mens', en *adama*, 'land/aarde/aardbodem/akker'.

הַנְּהַיָּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ
אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי
לְאֹכְלָהּ: ³⁰ וְלֹכְל־חַיֵּית הָאָרֶץ וְלֹכְל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלֹכְל | רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
בוֹ גִפְשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ
וְיַהֲיִי־כֵן: ³¹ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־
בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ

ב וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם:
² וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁבֵּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
³ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ כִּי בוֹ שַׁבַּת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

[שני] ⁴ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וּשְׁמַיִם: ⁵ וְכֹל | שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יְהִי
בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אִין לְעַבֵּד אֶת־הָאֲדָמָה: ⁶ וְאֵד
יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה: ⁷ וַיִּצְרֶה יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־
הָאָדָם עֶפְרָל מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו
נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְגִפְשׁ חַיָּה:
⁸ וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גִּזְר־בַּעַדַן מִקְדָּם
וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרֶה:
⁹ וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־
עֵץ נְחֻמָּד לְמֵרָאה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ
הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע:
¹⁰ וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֵּן
וּמִשָּׁם יִפְרָד וְיִהְיֶה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים:
¹¹ שֵׁם הָאֶחָד פַּיִסוֹן הוּא הַסְּבִיב אֶת כָּל־

de Pijson; die stroomt om heel Chavila heen, het land waar goud gevonden wordt.¹² (Het goud van dat land is uitstekend, en er is daar ook balsemhars en onyx.)¹³ De tweede rivier heet Gichon; die stroomt om heel Koesj heen.¹⁴ De derde rivier heet Tigris; die loopt ten oosten van Assyrië. De vierde ten slotte is de Eufrat.

¹⁵ De EEUWIGE God bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken.¹⁶ Hij hield hem het volgende voor: ‘Van alle bomen in de tuin mag je eten,¹⁷ maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.’

¹⁸ De EEUWIGE God dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past.¹⁹ Toen vormde hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten.²⁰ De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste.²¹ Toen liet de EEUWIGE God de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees.²² Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde de EEUWIGE God een vrouw en hij bracht haar bij de mens.²³ Toen riep de mens uit:

‘Eindelijk een gelijk aan mij,
mijn eigen gebeente,
mijn eigen vlees,
een die zal heten: vrouw,
een uit een man gebouwd.’¹⁰

²⁴ Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.

²⁵ Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

אָרֶץ הַחַיִּילָה אֲשֶׁר־שָׁם הָהָב: ¹² וְזֶה
הָאָרֶץ הִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֲבֹן
הַשֵּׁהָם: ¹³ וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵּׁנִי גִיחֹן הִוא
הַסּוּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ: ¹⁴ וְשֵׁם
הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הִוא הַהַלְדִּי
קְדָמַת אַשּׁוּר וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי הִוא
פָּרַת: ¹⁵ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנְחֵהוּ בְּגֶן־עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשֹׁמְרָהּ:
¹⁶ וַיֹּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר
מִכָּל עֵץ־הַגֶּן אֲכַל תֹּאכַל: ¹⁷ וּמֵעֵץ
הַדֵּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:
¹⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִיתָ
הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
¹⁹ וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־חַיֵּית הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וַיֹּבֵא אֶל־הָאָדָם לְרֹאוֹת מֶה־יִקְרָא־לּוֹ
וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא־לּוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה
הִוא שְׁמוֹ: [שְׁלִישִׁי] ²⁰ וַיִּקְרָא הָאָדָם
שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְלִכָּל חַיֵּית הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא
עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ: ²¹ וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים |
תְּרַדְמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת
מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחֲתָנָה: ²² וַיִּבְרָן
יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח
מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבָאָה אֶל־הָאָדָם:
²³ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֵצָם
מִמֶּעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לִזְוָת יִקְרָא
אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ־זֹאת: ²⁴ עַל־כֵּן
יִעֲרַב־אִישׁ אֶת־אִבּוֹ וְאֶת־אִמּוֹ וּדְבַק
בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: ²⁵ וַיְהִי
שְׁנֵיהֶם עֶרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
יָתְבָשׁוּ:

2:23 een die zal heten: vrouw, / een uit een man gebouwd – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen *iesja*, ‘vrouw’, en *iesj*, ‘man’.

3 Van alle in het wild levende dieren die de EEUWIGE God gemaakt had, was de slang het sluwst. Dit dier vroeg aan de vrouw: 'Is het waar dat God gezegd heeft dat jullie van geen enkele boom in de tuin mogen eten?' ² 'We mogen de vruchten van alle bomen eten,' antwoordde de vrouw, ³ 'behalve die van de boom in het midden van de tuin. God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten of ze zelfs maar aan te raken; doen we dat toch, dan zullen we sterven.' ⁴ 'Jullie zullen helemaal niet sterven,' zei de slang. ⁵ 'Integendeel, God weet dat jullie de ogen zullen opengaan zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden^o zullen zijn en kennis zullen hebben van goed en kwaad.'

⁶ De vrouw keek naar de boom. Zijn vruchten zagen er heerlijk uit, ze waren een lust voor het oog, en ze vond het aantrekkelijk dat de boom haar wijsheid zou schenken. Ze plukte een paar vruchten en at ervan. Ze gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en ook hij at ervan. ⁷ Toen gingen hun beiden de ogen open en merkten ze dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lendenhorten van.

⁸ Toen de mens en zijn vrouw de EEUWIGE God in de koelte van de avondwind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor hem tussen de bomen. ⁹ Maar de EEUWIGE God riep de mens: 'Waar ben je?' ¹⁰ Hij antwoordde: 'Ik hoorde u in de tuin en werd bang omdat ik naakt ben; daarom verborg ik me.' ¹¹ 'Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je soms gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?' ¹² De mens antwoordde: 'De vrouw die u hebt gemaakt om mij ter zijde te staan, heeft mij vruchten van de boom gegeven en toen heb ik ervan gegeten.' ¹³ 'Waarom heb je dat gedaan?' vroeg de EEUWIGE God aan de vrouw. En zij antwoordde: 'De slang heeft me misleid en toen heb ik ervan gegeten.'

¹⁴ De EEUWIGE God zei tegen de slang: 'Vervloekt ben jij dat je dit hebt gedaan, het vee zal je voortaan mijden,

וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עֲרוֹם מִכָּל חַיֵּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עִשָּׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגָּן: ² וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הִנָּחֵשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל: ³ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמוּתוּ: ⁴ וַיֹּאמֶר הִנָּחֵשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תָּמוּתוּ: ⁵ כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּבָאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע: ⁶ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תֹאווֶה־הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכְלוּ: ⁷ וַתִּפְתַּקְחֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵהּ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת: ⁸ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגַן־לְדוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבְּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן: ⁹ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגַן וַיִּקְרָא כִּי־עִירַם אֲנִכִּי וְאִתְּחַבֵּא: ¹¹ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירַם אִתָּה הַמִּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: ¹² וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַתְּהָ־לִּי מִן־הָעֵץ וְאָכַל: ¹³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה־זָּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנָּחֵשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וְאָכַל: ¹⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל־הִנָּחֵשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אֲרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיֵּית הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְוֹנְךָ

3:5 als goden – Ook mogelijk is de vertaling: 'als God'.

wilde dieren wenden zich af;
op je buik zul je kruipen
en stof zul je eten,
je hele leven lang.

¹⁵Vijandschap sticht ik tussen jou en de
vrouw,

tussen jouw nageslacht en het hare,
zij verbrijzelen je kop,
jij bijt hen in de hiel.'

¹⁶Tegen de vrouw zei hij:

'Je zwangerschap maak ik tot een
zware last,

zwoegen zul je als je baart.

Je zult je man begeren,
en hij zal over je heersen.'

¹⁷Tegen de mens zei hij:

'Je hebt geluisterd naar je vrouw,
gegeten van de boom die ik je had
verboden.

Vervloekt is de akker om wat jij hebt
gedaan,

zwoegen zul je om ervan te eten,
je hele leven lang.

¹⁸Dorens en distels zullen er groeien,
trot moet je van zijn gewassen leven.

¹⁹Zweten zul je voor je brood,
totdat je terugkeert tot de aarde,
waaruit je bent genomen:
stof ben je, tot stof keer je terug.'

²⁰De mens noemde zijn vrouw Chava;^o zij
is de moeder van alle levenden geworden.

²¹De EEUWIGE God maakte voor de mens
en zijn vrouw kleren van dierenvelen en
trok hun die aan.

²²Toen dacht de EEUWIGE God: Nu is de
mens aan ons gelijk geworden, nu heeft
hij kennis van goed en kwaad. Nu wil ik
voorkomen dat hij ook vruchten van de le-
vensboom plukt, want als hij die zou eten,
zou hij eeuwig leven. ²³Daarom stuurde hij
de mens weg uit de tuin van Eden om de
aarde te gaan bewerken, waaruit hij was
genomen. ²⁴En nadat hij hem had wegge-
jaagd, plaatste hij ten oosten van de tuin
van Eden de keroevs en het heen en weer
flitsende, vlamvande zwaard. Zij moesten
de weg naar de levensboom bewaken.

תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:

¹⁵וְאִיבָהּ | אִשִּׁית בִּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה

וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ

וְאִשׁ וְאִתָּהּ תִּשׁוּפְנוּ עִקְבֵּי: ס

¹⁶אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה

עֲצוּבוֹנָךְ וְהִרְגֵךְ בְּטַעַב תֵּלְדֵי

בָּנִים וְאֶל־אִישׁךָ תִּשְׁוֹקֶתְךָ וְהוּא

יִמְשֵׁל־בְּךָ: ס ¹⁷וְלֹאֲדָם אָמַר

כִּי שִׁמְעֶתָ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל

מִזֶּה־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא

תֹּאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה

בְּעֵבוּרְךָ בְּעֲצוּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כָּל יְמֵי

חַיֶּיךָ: ¹⁸וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לְךָ

וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: ¹⁹בִּזְעַת

אִפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶבְךָ אֶל־

הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־עָפָר

אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב: ²⁰וַיִּקְרָא

הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא

הֵיְתָה אִם כָּל־חַי: ²¹וַיִּעַשׂ יְהוָה

אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר

וַיַּלְבִּשֵׁם: פ

[רביעי] ²²וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים

הֵן הָאָדָם הִיא כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת

טוֹב וְרָע וְעַתָּה | פְּזִי־שִׁלַּח יָדוֹ

וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲוִי

לְעֹלָם: ²³וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים

מִגִּזְעוֹן לְעַבְדָּ אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר

לָקַח מִשָּׁם: ²⁴וַיִּגְרַשׁ אֶת־הָאָדָם

וַיִּשְׁכַּח מִקֶּדֶם לְגִזְעוֹן אֶת־הַכְּרָבִים

וְאֵת לְהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת

לְשֹׂמֵר אֶת־דַּרְךְ עַץ הַחַיִּים: ס

3:20 Chava – Chava kan worden vertaald als
'leven'.

4 De mens, Adam, had gemeenschap met Chava, zijn vrouw, en zij werd zwanger en bracht Kajin ter wereld. 'Met de hulp van de EEUWIGE,' zei ze, 'heb ik het leven geschonken^o aan een man!' ² Later bracht ze zijn broer ter wereld, Hevel. Hevel werd herder, Kajin werd landbouwer. ³ Op een keer bracht Kajin de EEUWIGE een offer van wat hij had ge oogst. ⁴ Ook Hevel bracht een offer; van de eerstgeborenen dieren van zijn kudde koos hij de mooiste uit. De EEUWIGE merkte Hevel en zijn offer op, ⁵ maar voor Kajin en zijn offer had hij geen oog. Dat maakte Kajin woedend, zijn blik werd donker. ⁶ De EEUWIGE vroeg hem: 'Waarom ben je zo kwaad, waarom kijk je zo donker?' ⁷ Handel je goed, dan kun je toch iedereen recht in de ogen kijken? Handel je slecht, dan ligt de zonde op de loer, begerig om jou in haar greep te krijgen; maar jij moet sterker zijn dan zij.' ⁸ Kajin zei tegen zijn broer Hevel: 'Laten we het veld in gaan.'^o Toen ze daar waren, viel hij zijn broer aan en sloeg hem dood. ⁹ Toen vroeg de EEUWIGE: 'Waar is Hevel, je broer?' 'Dat weet ik niet,' antwoordde Kajin. 'Moet ik soms waken over mijn broer?' ¹⁰ 'Wat heb je gedaan?' zei de EEUWIGE. 'Hoor toch hoe het bloed van je broer uit de aarde naar mij schreeuwt. ¹¹ Daarom: vervloekt ben jij! Ga weg van deze plek, waar de aarde haar mond heeft opengesperd om het bloed van je broer te ontvangen, het bloed dat jij vergoten hebt. ¹² Ook al bewerk je het land, het zal je niets meer opbrengen. Dolend en dwalend zul je over de aarde gaan.'^o ¹³ Kajin zei tegen de EEUWIGE: 'Die straf is te zwaar. ¹⁴ U verjaagt mij nu van deze plek en ik mag u niet meer onder ogen komen, en als ik dan dolend en dwalend over de aarde moet gaan, kan iedereen die mij tegenkomt mij doden.'^o ¹⁵ Maar de EEUWIGE beloofde hem: 'Als iemand jou doodt, zal dat zevenmaal aan hem worden gewroken.' En hij merkte Kajin met een teken, opdat niemand die hem tegenkwam hem zou doodslaan. ¹⁶ Toen ging Kajin bij de EEUWIGE

ד וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קִנִּיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה: ² וַתִּסְפָּר לְלָדָת אֶת-אָחִיו אֶת-הֵבֶל וַיְהִי-הֵבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: ³ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: ⁴ וְהֵבֶל הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרֹת צֹאנוֹ וּמִחֻלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הֵבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: ⁵ וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחֲרֶה לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: ⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: ⁷ הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לִפְתָח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ: ⁸ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הֵבֶל אָחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקַּם קַיִן אֶל-הֵבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הֵבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי: ¹⁰ וַיֹּאמֶר מִה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה: ¹¹ וְעַתָּה אַרְוֵר אֹתָהּ מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לִקְחַת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ: ¹² כִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסְפָּר תִּתְּכַחֵה לָךְ גַּע וְגַד תִּהְיֶה בְּאָרְצֶךָ: ¹³ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוּאָה: ¹⁴ הֵן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתָּר וְהִיְתִי גַע וְגַד בְּאָרְץ וְהָיָה כָל-מֹצְאֵי יַהֲרֹגֵנִי: ¹⁵ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵבָן כָּל-יַהֲרֹג קַיִן שִׁבְעַתַּיִם יִקָּם וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מֹצְאָו: ¹⁶ וַיִּצָּא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאָרְץ-נֹד קְדֵמ־תַּעְדָן:

4:1 Kajin [...] het leven geschonken – In het Hebreuws is er een woordspel tussen de naam Kajin en het werkwoord *kana*, 'het leven schenken aan'.

4:8 Kajin zei tegen zijn broer Hevel: 'Laten we het veld in gaan.' – Volgens de oudste vertalingen.

MT: 'Kajin zei tegen zijn broer Hevel.'

vandaan en hij vestigde zich in Nod,^o een land ten oosten van Eden.

¹⁷ Kajin had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en bracht Chanoch ter wereld. Kajin was toen een stad aan het bouwen en hij noemde die Chanoch, naar zijn zoon. ¹⁸ Chanoch kreeg een zoon, Irad. Irad was de vader van Mechoejaëel, Mechoejaëel was de vader van Metoesjaëel en Metoesjaëel was de vader van Lemech. ¹⁹ Lemech nam twee vrouwen; de ene heette Ada, de andere Tsila. ²⁰ Ada bracht Javal ter wereld; hij werd de stamvader van hen die in tenten leven en vee houden. ²¹ Zijn broer heette Joeval; hij werd de stamvader van allen die op de lier of de fluit spelen. ²² Ook Tsila bracht een zoon ter wereld, Toeval Kajin; hij was smid en werd de stamvader van allen die brons en ijzer bewerken. De zuster van Toeval Kajin heette Naäma. ²³ Lemech zei tegen zijn vrouwen:

‘Ada en Tsila, hoor wat ik zeg!
Vrouwen van Lemech, luister naar mij!
Wie mij verwondt, die sla ik dood,
zelfs wie mij maar een striem
toebrengt.

²⁴ Kajin wordt zevenmaal gewroken,
Lemech zevenenzeventigmaal.’

²⁵ Opnieuw had Adam gemeenschap met zijn vrouw, en zij bracht een zoon ter wereld. Ze noemde hem Sjeet, ‘want,’ zei ze, ‘God heeft mij in de plaats van Hevel, die door Kajin is gedood, een ander kind gegeven.’ ²⁶ Ook Sjeet kreeg een zoon, die hij Enosj noemde. In die tijd begon men de naam van de EEUWIGE aan te roepen.

5 Dit is de lijst van Adams nakomelingen.

Toen God Adam schiep, de mens, maakte hij hem zo dat hij leek op God. ² Mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zeggende hen en noemde hen mens toen zij werden geschapen.

³ Toen Adam 130 jaar was, verwekte hij een zoon die op hem leek, die zijn evenbeeld was. Hij noemde hem Sjeet. ⁴ Na de geboorte van Sjeet duurde Adams leven nog 800 jaar. Hij verwekte zonen en doch-

4:16 Nod – Nod kan worden vertaald als ‘dwaaling’.

וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר ¹⁷
וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנָה לְקַיִן
וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ:
¹⁸ וַיֵּלֶד לְחֲנוּךְ אֶת־עֵיֶרֶד וַעֵיֶרֶד יָלַד
אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־
מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לִמְךָ:
[חמישי] ¹⁹ וַיִּקַּח־לוֹ לְמֶכָה שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
צִלָּה: ²⁰ וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יֹבֵל הוּא
הָיָה אָבִי יִשָּׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה: ²¹ וְשֵׁם
אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָל־תַּפְּשֵׁ
כְּנֹר וְעוּגָב: ²² וַצִּלָּה גַם־הָיָה יָלְדָה
אֶת־תּוֹבֵל קַיִן לְטֵשׁ כָּל־חַרֶשׁ
נְחָשֶׁת וּבְרָזָל וְאַחֹת תּוֹבֵל־קַיִן
נַעֲמָה: ²³ וַיֹּאמֶר לְמֶכָה לְנָשָׁיו עֵדָה
וַצִּלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נָשִׁי לְמֶכָה הָאֲזוּנָה
אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הִרְגִּילִי לִפְעָעִי וַיִּלְד
לְחַבְרָתִי: ²⁴ כִּי שִׁבְעָתַיִם יִקַּם־קַיִן
וְלִמְךָ שִׁבְעַיִם וְשִׁבְעָה: ²⁵ וַיֵּדַע אָדָם
עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹהִים
זָרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הִרְגוּ קַיִן:
²⁶ וְלִישָׁת גַּם־הוּא יָלַד־בֵּן וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אַז הוּחַל לְקָרָא
בְּשֵׁם יְהוָה: ס

ה [ששי] זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת
אָדָם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: ² זָכָר
וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם:
³ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיִּוֹלַד בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת: ⁴ וַיְהִי וַיִּמֵּי־אָדָם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה

ters. ⁵In totaal leefde hij 930 jaar. Daarna stierf hij.

⁶Toen Sjeet 105 jaar was, verwekte hij Enosj. ⁷Na de geboorte van Enosj leefde Sjeet nog 807 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ⁸In totaal leefde hij 912 jaar. Daarna stierf hij.

⁹Toen Enosj 90 jaar was, verwekte hij Kenan. ¹⁰Na de geboorte van Kenan leefde Enosj nog 815 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹¹In totaal leefde hij 905 jaar. Daarna stierf hij.

¹²Toen Kenan 70 jaar was, verwekte hij Mahalaleel. ¹³Na de geboorte van Mahalaleel leefde Kenan nog 840 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹⁴In totaal leefde hij 910 jaar. Daarna stierf hij.

¹⁵Toen Mahalaleel 65 jaar was, verwekte hij Jered. ¹⁶Na de geboorte van Jered leefde Mahalaleel nog 830 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹⁷In totaal leefde hij 895 jaar. Daarna stierf hij.

¹⁸Toen Jered 162 jaar was, verwekte hij Chanoch. ¹⁹Na de geboorte van Chanoch leefde Jered nog 800 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ²⁰In totaal leefde hij 962 jaar. Daarna stierf hij.

²¹Toen Chanoch 65 jaar was, verwekte hij Metoesjelach. ²²Na de geboorte van Metoesjelach leefde Chanoch nog 300 jaar, in nauwe verbondenheid met God. Hij verwekte zonen en dochters.

²³In totaal leefde hij 365 jaar.

²⁴Chanoch leefde in nauwe verbondenheid met God; aan zijn leven kwam een einde doordat God hem wegnam.

²⁵Toen Metoesjelach 187 jaar was, verwekte hij Lemech. ²⁶Na de geboorte van Lemech leefde

מֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ⁵וַיְהִי כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חָי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמָת: ס ⁶וַיְחִי־שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־אֵנוֹשׁ: ⁷וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־אֵנוֹשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ⁸וַיְהִי כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְמָת: ס ⁹וַיְחִי אֵנוֹשׁ תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־קִינָן: ¹⁰וַיְחִי אֵנוֹשׁ אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־קִינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ¹¹וַיְהִי כָּל־יְמֵי אֵנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְמָת: ס ¹²וַיְחִי קִינָן שְׁבַעִים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־מְהֻלָּאֵל: ¹³וַיְחִי קִינָן אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־מְהֻלָּאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ¹⁴וַיְהִי כָּל־יְמֵי קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְמָת: ס ¹⁵וַיְחִי מְהֻלָּאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־יֶרֶד: ¹⁶וַיְחִי מְהֻלָּאֵל אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ¹⁷וַיְהִי כָּל־יְמֵי מְהֻלָּאֵל חֲמֵשׁ וּתְשַׁעִּים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיְמָת: ס ¹⁸וַיְחִי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־חַנוּךְ: ¹⁹וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־חַנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ²⁰וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְמָת: ס ²¹וַיְחִי חַנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־מְתוּשֶׁלַח: ²²וַיְתֵּלֶךְ חַנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ²³וַיְהִי כָּל־יְמֵי חַנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: ²⁴וַיְתֵּלֶךְ אֱלֹהִים: ס [שביעי] ²⁵וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שְׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְדוּ אֶת־לֶמֶךְ: ²⁶וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם

Metoesjelach nog 782 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.²⁷ In totaal leefde hij 969 jaar. Daarna stierf hij.

²⁸Toen Lemech 182 jaar was, verwekte hij een zoon²⁹ die hij Noach noemde. ‘Deze zoon,’ zei hij, ‘zal ons troost geven^o voor het werken en zwoegen dat ons deel is omdat de EEUWIGE het akkerland heeft vervloekt.’³⁰ Na de geboorte van Noach leefde Lemech nog 595 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.³¹ In totaal leefde hij 777 jaar. Daarna stierf hij.

³²Toen Noach 500 jaar oud was, verwekte hij Sjeem, Cham en Jefet.

6 Zo kwamen er steeds meer mensen op aarde, en zij kregen dochters.² De zonen van de goden zagen hoe mooi de dochters van de mensen waren, en ze kozen uit hen de vrouwen die ze maar wilden.³ Toen dacht de EEUWIGE: Mijn levensgeest mag niet voor altijd in de mens blijven, hij is immers niets dan vlees; hij mag niet langer dan honderdtwintig jaar leven.⁴ In die tijd en ook daarna nog, zolang de zonen van de goden gemeenschap hadden met de dochters van de mensen en kinderen bij hen kregen, leefden de giganten op aarde. Dat zijn de befaamde helden uit het verre verleden.

⁵De EEUWIGE zag dat alle mensen op aarde slecht waren: alles wat ze uitdachten was steeds even slecht.

⁶Hij kreeg er spijt van dat hij mensen had gemaakt en voelde zich diep gekwetst.⁷ Ik zal de mensen die ik geschapen heb van de aarde wegvagen, dacht hij, en met de mensen ook het vee, de kruipende dieren en de vogels, want ik heb er spijt van dat ik ze heb gemaakt.⁸ Alleen Noach vond bij de EEUWIGE genade.

5:29 Noach [...] troost geven – In het Hebreuws is er een woordspel tussen de naam Noach en het werkwoord *nicham*, ‘troost geven’.

וּשְׂמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ²⁷ וַיְהִי כְּלִימִי מִתּוֹשֵׁלַח תָּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ²⁸ ס וַיַּחֲיִלְמֶךָ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וַיִּמָּאֵת שָׁנָה וַיֻּלְּדוּ בָנָי: ²⁹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר ³⁰ יִחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִמַּעֲבֹוֹן יִדְיֵנו מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה: ³¹ וַיַּחֲיִלְמֶךָ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וַתֵּשַׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיֻּלְּדוּ בָנִים וּבָנוֹת: ³² וַיְהִי כְּלִי־מִי־לְמֶךָ שְׁבַע וּשְׁבַעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ³³ ס וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּדוּ נָח אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־ יַפֶּת:

7 וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם: ² וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טָבוֹת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדְוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְם בְּשָׂגֵם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: ⁴ הַנְּפֹלִים הָיוּ בְּאָרֶץ בְּיָמֵי הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אָנְשֵׁי הַשָּׁם: ⁵ [מפסיר] וַיִּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בְּאָרֶץ וְכִלְיָצָר מַחֲשַׁבַת לְבָו רַק רַע כִּלְיָיוֹם: ⁶ וַיִּגַּחֵם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבָבוֹ: ⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם: ⁸ וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינַי יְהוָה: ⁹ פ